

عنوان مقاله:

آسیب شناسی بافت تاریخی شهر شیرازوارائه راهکارجهت ساماندهی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

مهرنوش مهرفر - دانشجوی ارشدمرمت و احیا بافت و بناهای تاریخی

نسیم جعفری قوام آبادی - استادیاردانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

بافت تاریخی هر شهرها با داشتن ارزشهای والای فرهنگی، جزئی از هویت و شناسنامه ملی آن شهر است. این بافتها که در قلب شهرها جای دارند دارای ارزش های کالبدی، عملکردی، اقتصادی و فرهنگی اند که در اینچنین بستری هویت محله ای شکل می گیرد. بافت تاریخی شهرها به دلیل فرسودگی واحدهای مسکونی، عدم سهولت دسترسی، ضعف زیرساخت ها، مشکلات زیست محیطی، مشکلات معیشتی مردم و انفعال مدیریت های شهری و متخصصین، مسیر رکود و عقب ماندگی را طی می کنند. برای رفع مشکلات در زمینه های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و کالبدی طرح هایی در قالب مرمت و احیاء (بازسازی، نوسازی و بهسازی) در کشورهای مختلف تهیه و اجرا شده است. شیوه برخورد با این بافت ها متأثر از دیدگاه های فلسفی در شهرسازی متفاوت بوده است. بافت قدیم شهر شیراز به مساحت تقریبی 360 هکتار در مرکز شهر امروزی جای دارد. این محدوده که 8/2 درصد مساحت کل شهر را شامل می شود، هسته اولیه شکل گیری شهر شیراز است و طی دورانهای مختلف تغییر و تحولات زیادی را متحمل شده است که حدود آن دروازه ها و حصار دور شهر در دوره زندیه می باشد. مهمترین مراکز مذهبی شهر و قسمت عمده ای از بناها و مجموعه های با ارزش تاریخی در این محدوده واقع است. وجود 400 اثر بار ارزش، 8 دروازه و 12 مرکز محله و 4 بازار سنتی و مساجد و آرامگاه امامزادگان و چندین محور فرهنگی می تواند گویای ارزشهای نهفته، شیوه زندگی و روابط اجتماعی، آداب و رسوم، باورها، تاریخ و هنر و به طور کلی این تراکم ارزشها، بیانگر هویت تاریخی و فرهنگی دوران تکوین و شکل گیری این محدوده می باشد. حفظ و نگهداری و مرمت این آثار و مجموعه ها علاوه بر این که حیات دوباره ای به این آثار می دهد، از نظر اقتصادی و اجتماعی نیز هویت تاریخی فرهنگی شهر شیراز را احیا می کند. هدف از این پژوهش، بررسی آسیب های بافت تاریخی شیراز و بررسی نقاط قوت و ضعف آن، و در نهایت ارائه راهکارهای بهینه درجهت ساماندهی این بافت ارزشمند تاریخی است. روش تحقیق بصورت تطبیقی - تحلیلی است و با بررسی های میدانی و کتابخانه ای صورت پذیرفته است. این پژوهش به این پرسشها پاسخ میدهد: آیا تمامیت بافت فرسوده شیراز قدیم قابلیت ساماندهی را دارد؟ چه عناصری در این بافت دارای ارزش حفظ و نگهداری می باشد و کدام محوطه ها نیاز به بازسازی دارد؟ نتیجه ای که از این تحقیق برمیآید تدوین راهکارهای متناسب با برنامه های توسعه شهری و اهداف طرح تفظیلی شهر، جهت حفظ ارزشها و جلوگیری از تخریب بیشتر این مناطق می باشد

کلمات کلیدی:

شیراز، معماری سنتی، بازار، بافت تاریخی، برنامه ریزی مرمت، عوامل فرسودگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/274495>

